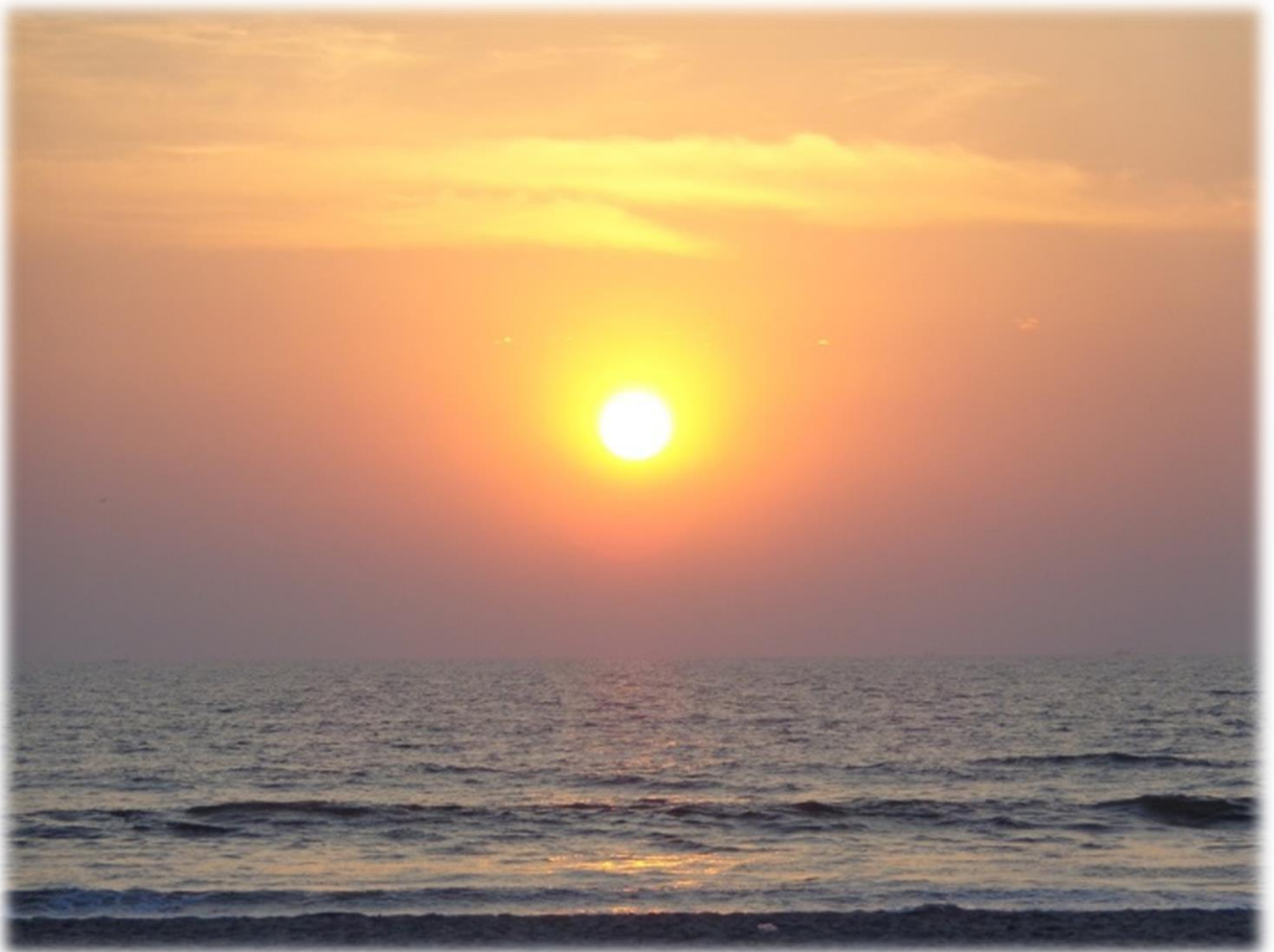

INTIA

-VAIHTO-OPISKELIJAN OPAS

Sisällys

Yleistä Intiasta

Historiaa

Uskonnot

Kastilaitos

Terveyskäsitys Intiassa

Perheen merkitys

Maharashtra ja Pune

KEM hospital

Hoitotyö sairaalassa

Sairaanhoidajan rooli

Omaiset

Harjoittelijana sairaalassa

Muistilista

YLEISTÄ INTIASTA

Intian tasavalta:

Väkiluku	n. 1,2 miljardia (v.2010)
Pinta-ala	3 287 590 km ²
Osavaltioita	28
Pääkaupunki	New Delhi
Pääkielet	Hindi, Englanti
Pääuskonnot	Hindulaisuus, Islam
Valtiomuoto	Parlamentaarinen liittotasavalta
Aikaero Suomeen	Kesäisin: 2,5 h Talvisin: 3,5 h

HISTORIAA

Intialainen sivilisaatio muodostaa yhden pisimmistä kulttuurisista jatkumoista ja sen historiaa tunnetaan jopa viidentuhannen vuoden ajalta. Vanhimman löydetyn imperiumin rauniot Intiassa ovat peräisin noin 2600 eaa.

Vuosituhsien aikana Intiaa ovat hallinneet eri heimot ja kulttuurit eri puolilla maata, jokainen näistä asuttajista on jättänyt jälkeensä palasen nykypäivän Intian kulttuuriin.

Intia ei välttynyt osaltaan siirtomaavallan ajasta, 1500 -luvun lopulta lähtien eri osia maata hallitsivat muun muassa Portugali, Hollanti, Ranska ja Britannia. Eurooppalaiset kilpailivat keskenään kauppapaikoista Intiassa ja monien taisteluiden

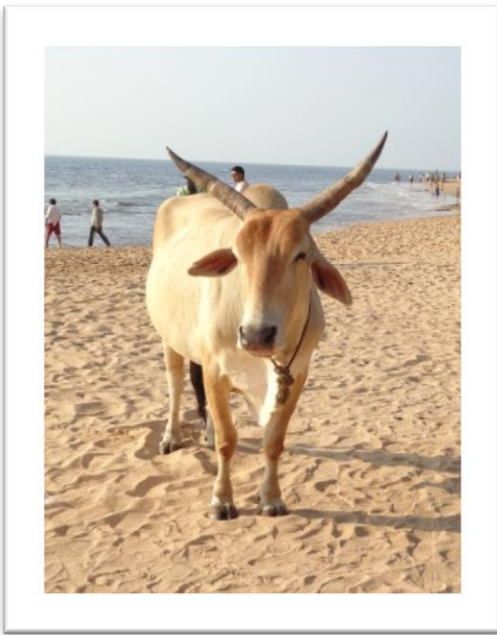
jälkeen Britit syrjäyttivät muut maat Intian kaupassa ja politiikassa.

1800 - luvulla Brittien ylivalta Intiassa kasvoi ja heillä oli täysi valta muun muassa Intian ulkopolitiikassa ja britit katsoivat edustavansa maassa sivistystä ja edistystä. 1900 - luvun alussa ensimmäisen maailmansodan aikoihin intialaisten protestit voimistuivat ja muun muassa Mohandas (Mahatma) Gandhin johdolla kansallisiike vahvistui ja saavutti hieman valtaa. Viimein toisen maailmansodan jälkeen maailmanpoliittinen tilanne muuttui niin, että britit olivat valmiita lähtemään maasta.

Vuonna 1947 Intia julistautui itsenäiseksi ja tasavallaksi maa muuttui vuonna 1950.

USKONNOT

Intia on uskontojen kehto, siellä kohtaavat neljä suurta uskontoa; hindulaisuus, islam, buddhalaisuus sekä kristinusko. Lisäksi Intiassa on lukuisia pienempiä uskontoryhmiä, esimerkiksi sikhit. Muun muassa hindulaisuuden ja buddhalaisuuden juuret ovat lähtöisin Intiasta.

Hindulaisuus on kehittynyt Intian vanhoista uskonnoista ja yhtenä sen perustana pidetään vanhoja veda-uskontoja. Buddhalaisuus haarautui hindulaisuudesta ja ne ovat vaikuttaneet toinen toisensa kehitykseen. Hindulaisuus kunnioittaa kaikkea elämää ja varsinkin lehmä on heille pyhä eläin.

Intian uskonnot ovat pääasiassa suvaitsevaisia. Ne eivät tuomitse muualta tulleita uskontoja, vaan pyrkivät päinvastoin sulauttamaan ne omiin opittuihin rakenteihinsa. Islam on näkyvin muualta tullut uskonto Intiassa ja sen vaikutus intialaiselle kulttuurille on ollut suuri.

KASTILAITOS

Kastilaitos on hyvin tunnusmerkittävä Intiaan liitettävä perinne. Sen historiasta ja luonteesta kiistellään edelleen. Kastilaitoksen ajatellaan olevan peräisin muinaisista veda-teksteistä.

Intiassa kastijärjestelmä on jaettu neljään pääkastiin: oppineet, soturit, kauppiaat ja viimeisenä maanviljelijät sekä käsityöläiset. Lisäksi pääkastit jakautuvat vielä lukuisiin alakasteihin. Ihmisen syntyperä määrittää sen, mihin kastiin tämä kuuluu. Aluksi rajat eri säätyjen välillä olivat melko

häilyvät, mutta nykyisen oletuksen mukaan kastijärjestelmä muuttui siirtomaavallan aikana jyrkäksi ja joustamattomaksi.

Kastijärjestelmään liittyvä syrjintä kiellettiin Intian perustuslaissa v. 1950. Nykyisin kastijärjestelmän noudattaminen ei ole niin tiukkaa, mutta silti luokkajakoa esiintyy.

LÄÄKETIEDE INTIASSA

Intia on suuri maa, jossa ilmasto ja maisemat vaihtelevat paljon eri puolilla maata. Eri alueet poikkeavat myös kulttuurisesti toisistaan ja myös lääketiede sekä sairaanhoito voivat poiketa toisistaan. Varsinkin kaupunkialueilla ja maaseudulla erot voivat olla merkittävät.

Nykyisin Intian lääketiede ja sairaanhoito on korkeatasoista ja länsimaalaistunutta. Modernin lääketieteen lisäksi Intiassa turvaututaan usein myös vanhoihin perinteisiin menetelmiin. Tunnetuin intialainen lääketiede maailman keskuudessa on varmaan Ayurveda, joka on ollut Intiassa käytössä jo tuhansia vuosia. Ayurveda korostaa ihmiskehon kokonaisvaltaisen huoltamisen tärkeyttä ja kehoa tulee huoltaa niin psyykkisesti kuin fyysisestikin. Tavoitteena Ayurvedassa on löytää harmonia kehon, sielun ja mielen välille.

PERHEEN MERKITYS

Intiassa perhe on tärkeä ja se on käsitteenä laajempi kuin Suomessa. Ydinperheeseen kuuluu usein ainakin isovanhemmat, sillä vanhuksia harvemmin lähetetään laitoksiin. Ydinperheen käsite vaihtelee kuitenkin suuresti riippuen asuinpaikasta. Suurimmissa kaupungeissa, kuten New Delhissä ja

Mumbaissa ajatusmaailma on länsimaalaistuneempi.

Lapset kasvatetaan kunnioittamaan sukulaisiaan ja vanhempia ihmisiä. Intiassa poikalapset ovat edelleen toivotumpia kuin tyttölapset. Tytöt tulevat perheille kalliiksi, sillä tytön mennessä naimisiin täytyy tämän vanhempien maksaa myötäjäisiä.

Pojat jäävät huolehtimaan omista vanhemmistaan. Pojilta odotetaan myös erilaisten sukurituaalien järjestäminen, esimerkiksi hautajaisten järjestäminen. Varsinkin maaseudulla sukupuoliroolit korostuvat.

Häät ovat Intiassa hyvin tärkeä tapahtuma ja häitä voidaan juhlia jopa viikon ajan. Häärituaalit vaihtelevat melko paljon riippuen uskonnosta, kulttuurista ja asuinpaikasta. Edelleen Intiassa jotkin avioliitot ovat järjestettyjä.

MAHARASHTRA JA PUNE

Maharashtran osavaltio sijaitsee Intian länsipuolella ja sen pääkaupunki on Mumbai. Maharashtra alueella on kolme vuodenaikaa; kesä, monsuunikausi ja talvi. Kesä kestää yleensä maaliskuusta toukokuuhun, monsuunikausi alkaa kesäkuussa ja kestää lokakuuhun asti. Heinäkuu on sateisin kuukausi, mutta läpi monsuunikauden kannattaa varautua päivittäisiin sadekuuroihin. Talvi alkaa marraskuusta ja kestää helmikuuhun. Talvella päiväsaikaan ei suomalaisen tarvitse kuitenkaan palella, sillä päivän keskilämpötila on noin 28 °C, yöt sen sijaan ovat viileämpiä ja voivat laskea alle 10 °C:een.

Pune kuuluu Maharashtran osavaltioon ja sen pääkieli on marathi. Pune on Maharashtran alueen toiseksi suurin kaupunki, ja se on tunnettu kulttuurinähtävyyksistään ja monipuolisista

opiskelumahdollisuuksistaan. Puneen tulee paljon opiskelijoita niin Intiasta kuin muualta maailmaltakin. Intialaisista

monet ovat kasvissyöjiä. Punessa suuri osa ravintoloista on kasvisruokaravintoloita. Mutta myös kanaa ja kalaa löytyy monien ravintoloiden listoilta.

Liikenne Punessa (kuten muissakin Intian suurissa kaupungeissa) on vilkasta ja jopa kaottista. Alussa tienylitykset tuottivat ongelmia, mutta pikkuhiljaa oppi "luovimaan" itsensä vilkkaan liikenteen läpi.

Punen sisällä paikasta toiseen liikkuminen sujuu helpoiten perinteisillä intialaisilla Rickshaw (suomalaisittain riksa) kyydeillä. Riksa on kolmipyöräinen pieni moottoriajoneuvo, jossa on edessä kuski ja taakse mahtuu istumaan kaksi tai kolme matkustajaa. Riksat ovat edullisia, mutta hinnasta kannattaa sopia etukäteen, ettei perillä tule yllätyksiä.

Joillakin kuskeilla on taksimittari, mutta mittarillisissakin ajoneuvoissa hinta voi olla neuvoteltavissa. Melko nopeasti oppii oikeat hinnat ja pystyy kuskiensa kanssa tinkimään.

K.E.M. HOSPITAL

Sardar Srinivas Moodliar perusti KEM sairaalan vuonna 1912 King Edward VII:n muistoksi. Sairaala on kasvanut vain muutamasta vuodepaikasta noin 550 - paikkaiseksi opetussairaalaksi. KEM sairaala ei ole valtion

ylläpitämä sairaala, vaan sitä rahoittavat vapaaehtoiset, tavalliset ihmiset.

Sairaalaan kuuluu seitsemän vuodeosastoa ja sen lisäksi leikkausosasto sekä erilaisia tehohoidon yksiköitä. Sairaalaan kuuluu myös muun muassa veripankki, apteekki, hoitajakoulu sekä sosiaalipalvelujen yksikkö. Punen asukkaiden lisäksi sairaalaan matkustaa potilaita myös lähialueiden kaungeista ja maaseudulta saamaan hoitoa. Sairaalan vieressä on sekä lääkäreille että hoitajille ja opiskelijoille tarkoitettu asuntola. Kyseiseen asuntolaan pääsemme myös me vaihto-opiskelijat asumaan ilmaiseksi.

HOITOTYÖ SAIRAALASSA

Vuodeosastot jakautuvat aina miehille ja naisille erikseen, ne ovat suuria saleja, joissa ei ole potilashuoneita. Sängyt ovat vieretysten eikä niiden välissä ole

sermejä suojaamaan potilaiden yksityisyyttä. Potilaskansiot ovat potilassänkyjen jalkopäässä ja lääkärit sekä hoitajat keskustelevat potilaiden asioista niin, että kuka vaan sen kuulee. Lääkäreitä ja hoitajia on suhteellisen paljon osastoa kohden, mutta jokainen oli kuitenkin täydessä työn touhussa jatkuvasti. Hoitajat kiersivät ryhminä potilaiden luona ja lääkärit kiersivät potilaat lähinnä itseksensä. Verbaalinen kommunikaatio lääkäreiden ja hoitajien välillä oli melko vähäistä ja hoitajat tarkastivatkin lääkäreiden ohjeet potilaskansioista. Potilaat ja omaiset kunnioittivat paljon lääkäreiden ja hoitajien työtä, mielestäni arvostus hoitohenkilökuntaa kohtaan oli Intiassa suurempi kuin Suomessa. En ikinä havainnut kenenkään potilaan tai omaisen valittavan hoidosta henkilökunnalle.

Hoitohenkilökunta osasi oman äidinkielen lisäksi Intian virallista kieltä hindiä. Potilaat eivät välttämättä aina puhuneet Maharashtran alueen kieltä

marathia, joten hindin kielen hallinta oli tarpeen. Välillä hoitajat ihmettelivät, miksi emme osanneet puhua hindiä, vaikka se oli niin tärkeä kieli Intiassa.

Leikkaussali ja heräämö poikkesivat muista osastoista paljon. Siellä hoitajilla ja lääkäreillä oli vihreät leikkaussalivaatteet, hiussuoja ja hengityssuojain. Näitä

suojavaatteita käytettiin myös heräämössä, enkä huomannut että niitä olisi juurikaan vaihdettu työpäivän aikana. Leikkausosastolle mentäessä piti omat työkengät jättää pukuhuoneeseen ja laittaa jalkaan heräämön

sandaalit. Leikkaussaleihin mentäessä piti taas vaihtaa toiset kengät jalkaan, leikkaussalikengät olivat varvassandaalit. Leikkauksia seuraamassa oli aina opiskelijoita, tällöin ei tarvinnut vaihtaa vaatteita tai pestä/ desinfioida käsiä. Leikkauksia avustavat hoitajat ja lääkärit pesivät ja desinfioidivat huolellisesti kätensä ja pukeutuivat leikkaussalivaatteisiin.

SAIRAANHOITAJAN ROOLI

Kuten Suomessa, myös Intiassa on koulutuksen perusteella eritasoisia hoitajia. Heillä on omat määrätyt tehtävänsä, jotka he tekevät usein pareittain tai ryhmissä. Usein mukana on myös opiskelijoita. Hoitajilla on valkoiset mekot ja valkoinen hattu, hoitajan roolin määrittää mekkoon kuuluvan vyön väri. Värikoodit eivät meille aivan täysin auenneet, vaikka yritimme niistä kysyä, mutta suurpiirteisesti saimme selville eri hoitajien tehtävät.

Osastolla on aina yksi ylihoitaja, jonka tunnistaa punaisesta vyöstä. Ylihoitajalla on vahva auktoriteetti ja hän on vastuussa muista hoitajista ja työn

sujuvuudesta. Meille tuli harjoittelussa hyvin selväksi, että hoitajalla tulee olla aina yksi punainen ja yksi sininen kuulakärkikynä. Sen lisäksi täytyy olla rannekello, jotta voi mitata potilaalta pulssin.

Lääkkeistä vastaavilla hoitajilla on sinisen väriset vyöt. He kiertävät

potilaiden luona antamassa tiettyyn kelloon aikaan potilaille heille kuuluvat lääkkeet, myös suonensisäiset lääkkeet kuuluvat heidän työhönsä. Hoitajat tekevät potilaiden omaisille listan lääkkeistä, mitä pitää ostaa, jos joku lääke on loppumassa. Hoitajat eivät saa kuitenkaan pistää kanyylia tai ottaa verikoetta, vaan sen tekee aina lääkäri.

Hoitajat, joilla on vihreä vyö, avustavat muun muassa erilaisissa toimenpiteissä lääkäriä. Kirurgisella osastolla oli paljon vihreävöisiä hoitajia ja he avustivat lääkäriä muun muassa ompeluiden laitossa ja poistossa. Omaiset ja opiskelijat lähinnä hoitavat potilaan perushoidon, kuten pesemisen ja vaipan vaihdon. Lisäksi siivoajat avustavat potilaan perushoidossa.

OMAISET

Intiassa omaiset osallistuvat potilaan hoitoon paljon enemmän kuin Suomessa. Lähes jokaisen potilaan vierellä istui tämän läheinen, joka pysyi siinä melkein koko päivän. Usein osastoilla näki myös omaisia, jotka olivat omista vaatteistaan levittäneet sängyn viereen alustan, jossa he välillä nukkuivat.

Ruokatarjoilua ei potilaille ollut, vaan heidän läheiset hakivat ruokaa ja syöttivät sen potilaalle, jos tämä ei siihen itse kyennyt. Pesemiset ja vaipan vaihdot tehtiin yhdessä omaisten ja opiskelijan tai siivoajan kanssa pienten siirrettävien sermien takana.

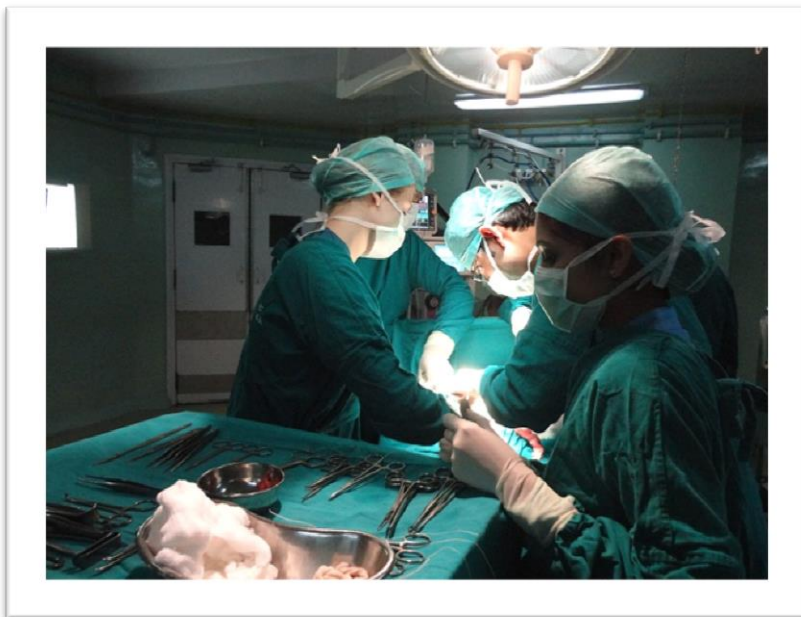
HARJOITTELIJANA SAIRAALASSA

Harjoittelun ensimmäisenä päivänä menimme ulkomaanharjoitteluihista

vastaavan lääkärin (Dr. Shetty) sihteerin luokse ilmoittautumaan. Siellä annoimme hänelle omat passikuvamme, jotta saisimme sairaalan henkilökortin. Sen lisäksi meidän piti tehdä lista osastoista, joissa halusimme harjoittelua suorittaa. Sihteerä opasti meidät erään henkilön luokse, joka taas vei meidät miesten sisätautiosastolle lääkärin luokse ja kertoi keitä olemme. Jossain välissä oli kuitenkin ilmeisesti tapahtunut väärinkäsitys, sillä meitä luultiin aluksi lääkäriopiskelijoiksi.

Ihmettelimme, kun lääkärit kyselivät paljon lääkäriopinnoista ja omasta opiskeluvaiheestamme, sen jälkeen meidät laitettiin lääkärin mukaan osastoa kiertämään. Oikaissimme väärinkäsityksen ja pyysimme, että pääsisimme seuraamaan myös hoitajien työskentelyä.

Hoitajista harvat puhuivat englantia, lääkäreistä useimmat. Englantia oli vaikea varsinkin aluksi ymmärtää aksenttin vuoksi mutta he sanoivat myös että meidän englantiamme oli vaikea ymmärtää oman aksenttimme vuoksi. Kielimuurin takia oli tärkeä keskittyä omaan elekieleen ja siihen millaisen vaikutelman itsestään antaa. Ystävällisyydellä, kohteliaalla käytöksellä ja oikeanlaisella elekielellä antoi itsestään hyvän vaikutelman.

Aluksi oli vähän kiusaantunut olo, kun kaikki potilaat, omaiset ja henkilökunta tuijottivat meitä ja kuiskivat keskenään.

Erityishuomioon kuitenkin tottui ja ymmärsihän sen, että aiheutimme kummastusta, kun länsimaalaisia

ihmisiä sairaalassa niin harvoin näkee.

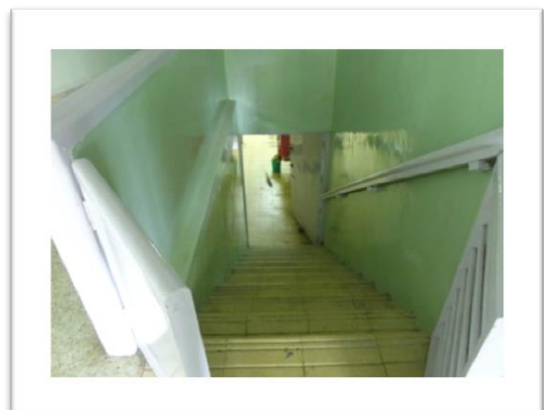
Harjoittelun aikana teimme melko yksinkertaisia asioita, kuten mittasimme verenpainetta ja lämpöä ja kirjasimme niitä potilaskansioihin. Lääkkeistä vastaavien hoitajien kanssa jaoinme potilaille lääkkeitä ja vaihdoimme i.v tippoja. Avustimme myös lääkäreitä toimenpiteissä, esimerkiksi verikokeen otossa ei käytetty mansettia, vaan hoitaja puristi potilaan kättä ja lääkäri otti näytteen. Lääkäreitä avustimme myös muun muassa ompeleiden poistossa ja muissa pienissä toimenpiteissä. Lähes kaikki hoitovälineet olivat erilaisia kuin Suomessa, mikä vaati paljon totuttelua. Potilaat olivat meistä kovin kiinnostuneita, ja niiden harvojen englantia puhuvien kanssa oli erittäin mukava jutella.

Leikkaussalissa näimme monipuolisesti erilaisia toimenpiteitä; sektioita, tähystysleikkauksia, munuaisen poistoja, aivokirurgiaa ja paljon muuta. Aluksi katselimme sivusta leikkauksia, mutta myöhemmin lääkärit pyysivät meitä avustamaan heitä. Puinme leikkausvaatteet päälle ja lääkäri neuvoi mitä meidän kuuluu tehdä. Välillä putsasimme tai imimme verta leikkaushaavasta ja välillä avustimme ompeleiden laitossa.

Asuimme sairaalan vieressä olevassa "ladies quarterissa", jossa asumisesta ei tosiaan tarvinnut maksaa mitään. Ensimmäisenä päivänä Miss Sarah otti meidät vastaan ja opasti meidät huoneeseemme. Meillä kävi tuuri, kun saimme kahden hengen huoneen, jossa oli oma vessa ja suihku. Harjoittelun aikana sai harjoitella pyykkinpesua käsin, kun pesukonetta ei ollut. Asuntolassa asui

intialaisia
hoitajia,
lääkäreitä ja
opiskelijoita.

Hinnoista:

Intia on todella edullinen maa suomalaisesta näkökulmasta.

Punessa ravintola-annos riiseineen maksaa n. 70–120 rupiaa, eli n. 1-2 euroa. Poikkeuksena kansainväliset ketjut, joissa hinta on huomattavasti korkeampi. Intiassa tulee juoda vain pullotettua vettä, sen hinta vaihtelee 10–20 rupian välillä.

Intiassa on paljon mahtavia matkakohteita, joten kannattaa varata vaihdon jälkeen pari viikkoa lomailuaikaa, jos matkustelu kiinnostaa. Esimerkiksi Kerala ja Goa ovat ehdottomasti tutustumisen arvoisia paikkoja!

MUISTILISTA

VIISUMIIN TARVITSET:

- Passi
 - Viisumiin kuvat 5x5cm
(passikuvat usein liian pieniä)
 - Koululta saatu takauskirje
 - Opiskelijaviisumihakemus
tehtynä
 - Kuitti maksetusta
viisumimaksusta
 - Todistus
matkavakuutuksesta
 - Intian yhteyshenkilön
allekirjoittama kutsukirje
- Viisumi kannattaa anoa
heti, kun on saanut kaikki
tarvittavat dokumentit!**

TÄRKEÄT PAPERIT

MATKALAUKKUUN:

- Passi
- Useita kopioita
passista ja viisumista
(niitä oikeasti tarvitsee
joka paikassa)
- Ylimääräisiä
passikuvia
- Matkavakuutus ja
koulun vakuutus
- Koulusta saadut muut
dokumentit
- **Lisäksi rokotukset
kuntoon!** Erityisesti A-
ja B-hepatiittirokotteet
tärkeitä

Hyödylliset linkit

Rokotuksista tietoa: <http://rokote.fi/Countries/862/Intia.aspx>

Intian suurlähetystö: <http://www.indianembassy.fi/>

Suomen suurlähetystö: <http://www.finland.org.in/Public/Default.aspx>

K.E.M. hospital: <http://www.kemhospital.org/>

IHANIA VAIHTOKOKEMUKSIA!